گزارش تابلو

جدول معاملات دیروز بورس تهران

نام شرکت	قیمت	تغییر قیمت
حق تقدم سیمان سپاهان	۳,۳۸۷	۱۱۷
حق تقدم موتورسازان تراکتورسازی ایران	۱,۰۶۳	۳۶
قند اصفهان	۹,۴۵۸	۱۸۵
دارویی رازک	۸,۲۲۷	۱۶۱
دارویی لقمان	۳,۶۸۷	۷۲
ایران ارقام	۴,۲۹۸	۸۴
شیر پاستوریزه پگاه خراسان	۵,۸۴۴	۱۱۴
معادن بافق	۷,۶۸۰	۱۵۰
کابل های مخابراتی شهیدقندی	۳,۹۲۲	۷۶
ماشین آلات صنعتی تراکتورسازی ایران	۲,۱۸۰	۴۲
ملی سرب و روی ایران	۴,۷۳۴	۸۹
لیزینگ ایران	۱,۴۶۳	۲۷
کمباین سازی ایران	۳,۱۹۴	۵۹
سرمایه گذاری توسعه شهری توس گستر	۲,۷۲۶	۴۵
فولاد کاویان	۱,۷۰۷	۲۷
موتورسازان تراکتورسازی ایران	۲,۱۶۹	۲۹
فرآورده های نسوز آذر	۱,۶۴۶	۲۲
آهنگری تراکتورسازی ایران	۳,۵۷۶	۴۴
لنت ترمز ایران	۳,۰۶۲	۳۰
خدمات دریایی تایدواتر خاورمیان	۷,۶۴۳	۷۵
سرمایه گذاری توسعه معادن وفلزات (هلدینگ)	۱,۹۳۰	۱۴
پتروشیمی آبادان	۸,۱۴۴	۵۷
مجتمع های توریستی ورفاهی آباد	۱,۴۵۳	۱۰
کف	۱,۲۸۰	۸
مهرکام پارس	۱,۳۲۴	۸
بازرسی فنی وکنترل خوردگی تکین کو	۹,۵۹۸	۵۷
فراورده های غذایی و قند تربت جام	۱,۳۹۹	۷
سرمایه گذاری پارس توشه (هلدینگ)	۲,۰۰۸	۹
رینگ سازی مشهد	۱,۱۴۶	۵
کابل سازی ایران	۱,۹۵۹	۷
سرمایه گذاری گروه صنایع بهشهر ایران	۹۲۷	۳
تولید محور خودرو	۹۷۴	۳
تولید سموم علف کش	۹,۱۲۴	۲۴
ریخته گری تراکتورسازی ایران	۱,۲۵۵	۳
رایان سایپا	۲,۲۳۶	۵
کیمیدارو	۳,۹۳۵	۷
گروه صنعتی قطعات اتومبیل ایران	۳,۸۲۹	۶
سایپا شیشه	۱,۵۴۷	۲
کنتورسازی ایران	۱,۹۴۳	۲
پشم بافی توس	۹۹۱	۱
پتروشیمی اصفهان	۵,۵۶۳	۵
تولی پرس	۶,۳۶۸	۵
داروسازی کوثر	۲,۹۷۹	۲
بانک پارسیان	۱,۵۴۸	۱
نفت بهران	۱۳,۲۷۲	۶
صنایع ریخته گری ایران	۹,۲۱۹	۳
پارس دارو	۶,۴۹۲	۰
پارس خودرو	۱,۶۲۰	۰
سرمایه گذاری سپه	۱,۰۸۶	۰
سرمایه گذاری صندوق بازنشستگی کشوری	۱,۸۹۹	۰
سرمایه گذاری غدیر(هلدینگ)	۴,۰۸۶	۰
بانک کارآفرین	۲,۳۶۰	۰
نیرو محرکه	۱,۶۲۱	۰
پتروشیمی اراک	۹,۹۸۱	۰
سرمایه گذاری بانک ملی ایران (هلدینگ)	۳,۲۵۰	۰
سرمایه گذاری صنعت بیمه	۱,۲۵۰	۰
قند پارس	۱,۶۷۸	۰
پارس الکتریک	۴۴۹	۰
سیمان شاهرود	۹,۲۰۵	۰
لبنیات پاک	۵,۵۴۲	۰
فرآورده های تزریقی ایران	۲,۱۶۷	۰
صنعتی آما	۱,۳۸۵	۰
سیمان سپاهان	۵,۶۵۵	۰
سیمان هرمزگان	۲۰,۰۰۰	۰
بسته بندی ایران	۱,۲۲۳	۰
شیمیایی سینا	۳,۱۲۶	۰
نوسازی وساختمان تهران	۱,۹۳۵	۰
سایپادیزل	۵,۰۹۸	۰
قند ثابت خراسان	۲,۰۵۲	۰
صنعتی دریایی ایران	۴,۲۹۹	۰
ایتالران	۱,۳۸۶	۰
سنگ آهن گل گهر	۱۱,۲۰۰	۰
داروسازی روزدارو	۶,۹۹۰	-۱
سیمان داراب	۶,۱۴۹	-۱
سایپا	۴,۱۰۱	-۱
سامان گستراصفهان	۲,۷۵۴	-۱
بانک اقتصادنوین	۲,۴۱۳	-۱
صنعتی بهشهر	۲,۶۳۱	-۱
صنایع مس شهید باهنر	۲,۵۳۹	-۱
مارگارین	۱,۹۴۶	-۱
عمران و توسعه فارس	۳,۹۲۱	-۲
گلتاش	۲,۰۸۴	-۱
سرامیک های صنعتی اردکان	۱,۸۷۰	-۱
کاشی پارس	۱,۹۶۵	-۱
شیرپاستوریزه پگاه اصفهان	۶,۲۸۳	-۴
شهد ایران	۱,۸۱۰	-۱
پتروشیمی شیراز	۱,۲۴۹	-۱
سرمایه گذاری بهمن	۱,۱۰۴	-۱
سرمایه گذاری توسعه صنعتی ایران	۹۶۸	-۱
سرمایه گذاری بوعلی	۹۳۹	-۱
توسعه صنایع بهشهر(هلدینگ)	۱,۶۵۸	-۲
نورد آلومینیوم	۴,۴۵۵	-۷
داروسازی جابرابن حیان	۸,۱۰۱	-۱۴
پمپ سازی ایران	۱,۶۳۴	-۳
تامین ماسه ریخته گری	۱۳,۶۵۸	-۲۶
سرمایه گذاری ملی ایران	۱,۰۶۸	-۲
شیشه قزوین	۱,۸۹۵	-۵
گازلوله	۲,۶۸۴	-۷
نیروترانس	۱,۸۸۶	-۵
سرمایه گذاری توکافولاد(هلدینگ)	۴,۰۹۲	-۱۲
سیمان تهران	۷,۲۹۰	-۲۴
حمل و نقل توکا	۲,۸۶۱	-۱۰
سرمایه گذاری ساختمان ایران (هلدینگ)	۱,۷۲۲	-۶
ایران خودرودیزل	۳,۶۷۴	-۱۴
ایران خودرو	۳,۱۵۲	-۱۴
کارخانه فارسیت درود	۱,۰۹۷	-۵
کربن ایران	۱,۹۴۸	-۹
افست	۱۵,۵۰۵	-۷۵
محورسازان ایران خودرو	۲,۰۱۳	-۱۰
سایپاآذین	۱,۸۱۱	-۱۰
سرمایه گذاری نیرو	۱,۱۵۵	-۷
آبسال	۸۷۲	-۶
سینا دارو	۵,۹۱۶	-۴۴
آزمایش	۷۴۹	-۶
کاشی اصفهان	۲,۷۸۹	-۲۳
ایران مرینوس	۲,۱۳۶	-۱۸
بهپاک	۶۴۸	-۶
داروسازی اسوه	۷,۶۳۲	-۷۱
فنرسازی خاور	۱,۱۷۹	-۱۴
معادن منگنز ایران	۶,۰۱۲	-۷۹
صنایع جوشکاب یزد	۶,۶۴۷	-۱۰۷
الکتریک خودرو شرق	۳,۳۱۵	-۵۶
کارخانجات صنعتی پیام	۱,۴۴۸	-۲۶
فنرسازی زر	۱,۱۱۳	-۲۱
نورد و لوله اهواز	۵۷۱	-۱۱
آبفر	۹۵۸	-۱۹
صنایع لاستیکی سهند	۲,۴۲۲	-۴۹
ایران یاساتایرورابر	۲,۴۱۶	-۴۹
سرمایه گذاری صنعت نفت (هلدشینگ)	۲,۱۱۴	-۴۳
حق تقدم سرامیک های صنعتی اردکان	۶۷۲	-۲۸
سیمان ایلام	۶,۹۰۰	-۷۴۲

بانک‌های خصوصی و رشد بهره‌وری

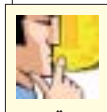
نقد

فرید ضیاءالملکی: تصمیم مهمی که مجلس و شورای نگهبان درصدد اتخاذ آن هستند را باید به فال نیک گرفت زیرا هدف آن تصمیم کاهش هزینه تولید و پائین آوردن نرخ تورم است. گرچه هدف کاهش نرخ سود عالی است، ولی از نظر کارشناسی به این مسئله دقت نشده است، زیرا باید دید که چند درصد هزینه تولید مربوط به سود بانکی است. قسمت عمده هزینه تولید مربوط به تهیه مواد اولیه، دستمزد و نیروی کار، استهلاک و هزینه های سربار مانند سوخت، آب، برق، گاز و تلفن است. بسته به این که واحد تولیدی سرمایه بر یا کاربر باشد، هزینه تولید بین ۱ تا ۳ درصد متاثر از نرخ سود بانکی است.

اگر نرخ سود بانکی ۳۰ درصد کاهش یابد و بر فرض ۳ درصد از هزینه تولید متاثر از نرخ سود بانکی باشد، در آن صورت هزینه تولید یک درصد کاهش پیدا می کند. آیا کاهش تنها یک درصد از هزینه تولید با افزایش هزینه های افزایش حقوق و دستمزد و هزینه افزایش مواد اولیه جبران می شود. باید توجه داشت قرار است تا پایان برنامه چهارم نرخ تورم و سود بانکی تک رقمی شود. سال ۱۳۸۵ سال دوم اجرای برنامه چهارم است، یعنی باید ظرف ۳ سال آینده نرخ سود بانکی به حداکثر ۹ درصد کاهش یابد، از طرفی شورای پول و اعتبار تصویب کرده است، حداقل نرخ سود مورد انتظار بانک های دولتی ۱۴ درصد و در بانک های خصوصی ۱۷ درصد باشد. بر فرض این که بعد از سه سال سود تسهیلات اعطایی به ۹ درصد کاهش پیدا کند. از این ۹ درصد حدود ۲ درصد هزینه های پرسنلی، اداری و استهلاک داریم، ۷ درصد می ماند، یک درصد هزینه های ریسک است که مربوط به ذخیره مطالبات مشکوک الوصول است که در همه بانک ها

تسهیلاتی که می دهند یک مقدار مطالبات معوق، مشکوک الوصول و یک مقدار لاوصول است طبق مصوبه شورای پول و اعتبار و بانک مرکزی بانک ها الزاماً ۲ درصد از تسهیلات اعطایی شان را در هر سال به عنوان ذخیره مطالبات مشکوک الوصول باید اعمال کنند. البته در عمل مانند سال قبل می شود، با توجه به مانده سال قبل، ذخیره یاد شده به طور میانگین ممکن است یک درصد باشد.

از آن طرف بانک مرکزی برای بانک ها ۳/۵ درصد حق الوکاله قرار داده است. که اگر نیم درصد هم برای بانک ها بماند سودی که برای سپرده گذاران از این ۹ درصد بماند، ۵/۵ درصد است. بانک ها هر مبلغی که به عنوان سپرده مشتریان می گیرند، الزاماً باید براساس نرخ قانونی ۱۷ درصد ذخیره قانونی نزد بانک مرکزی بگذارند، لذا ۱۷ درصد منابع از چرخه امکانات بانک خارج می شود. بانک ها الزاماً باید یک مبلغی را به عنوان میعان نقدینگی داشته باشد که وقتی مشتری مراجعه می کند، بتواند جوابگو باشد، که در بانک ها بین ۳ تا ۵ درصد (میعان نقدینگی) هست و یک سری حساب های داخلی و بدهکاران هست که حدود ۷۵ درصد از این پول ها برای بانک ها که بتوانند تسهیلات بدهند، قابل مصرف خواهد بود. از سویی با نرخ سود ۵/۵ درصدی که بانک در نظر گرفته است، اگر ضرب در ۷۵ درصد منابع قابل تصرف کنیم، یک چیزی حدود ۴/۲ درصد می شود. بنابراین بانک ها توان پرداخت ۴/۲ درصد سود به سپرده گذاران را خواهند داشت. حال ترکیب سپرده ها در بانک های دولتی موضوعی متفاوت است. در بانک های دولتی حدود ۴۰ تا ۴۵ درصد سپرده ها دیداری است یعنی سودی به آنها پرداخت نمی شود. در بانک های خصوصی این رقم بین ۵ تا ۱۲ درصد است، اگر میانگین سپرده های دیداری در بانک های خصوصی ۱۰ درصد در نظر گرفته شود، به آن ۴/۲ درصد سود سپرده حدود ۱۰ درصد اضافه می شود که هیچ سودی پرداخت نخواهد شد.

بنابراین سودی که به سپرده گذاران پرداخت می شود، حدود ۴/۵ درصد خواهد بود، در شرایط کنونی که نرخ تورم ۱۵/۶ تا ۱۵/۲ درصد بوده است نرخ تورم در سال ۸۴ اعلام شده بود ۱۲/۲ درصد و آقای رئیس جمهور اعلام کرد این نرخ ۱۱/۲ درصد بوده است. حال اگر این نرخ حدود ۱۳ - ۱۲ درصد در نظر گرفته شود، اگر فکری در مورد پائین آوردن نرخ تورم نشود، باید دید که آیا سپرده گذاران حاضر خواهند شد که ۱۰۰ تومان را به بانک بگذارند، آخر سال ۸۸ تومان بگیرد، ۴ تومان هم سود بگیرد، در مجموع ۹۲ تومان دریافت خواهد کرد. بنابراین باید دید که سپرده گذار چقدر تحمل می کند؟ اگر تعیین نرخ سود بر عهده بانک ها قرار داده شود، در جریان رقابت این نرخ کاهش می یابد. منابع بانک های خصوصی و دولتی، از محل سپرده ها است و یک مقدار هم سرمایه اولیه شان است، اگر اعطای تسهیلات که منبع درآمد بانک است کاهش یابد، از طرفی نرخ سود سپرده ها افزایش پیدا کند، شاید سرمایه هایشان تکافوی چند سال آینده را نکند. دیگر اینکه چون سرمایه بانک های خصوصی مربوط به افراد دیگر است، بنابراین ۵۰۰ هزار نفر یا ۳- ۱ میلیون نفر مستقیم و غیر مستقیم سهامدار بانک ها هستند، آیا می شود پول اینها را برداشت و به سپرده گذاران پرداخت کرد. به هر حال کاهش سود بانکی چیزی است که اثرات جانبی دارد، اگر سپرده گذاران پولشان را از بانک خارج کنند، کجا می برند. همه مردم که امکان نگهداری پول زیرمتکایی با توجه به ناامنی موجود ندارند، ولی احتمال این است که سپرده ها به سپرده های دیداری تبدیل خواهد شد. یعنی سپرده های سرمایه گذاری تبدیل می شود به سپرده های دیداری و این مثل این است که دسته چک در جیب باشد و هر لحظه مترصد است که برود بازار (یک روز بازار موبایل، طلا یا مسکن باشد) دنبال سفته بازی و دلالی باشد. در اقتصاد یک فرمول هست که قیمت مساوی است با سرعت گردش پول ضرب در مقدار نقدینگی p=v.m اگر سرعت گردش پول یک باشد، میزان نقدینگی ۱۰۰ تومان پول و ۱۰۰ تومان کالا باشد، قیمت هر کالا یک تومان می شود، اگر سرعت گردش پول ۲ باشد قیمت می شود ۲ تومان، سرعت گردش پول اگر ۳ باشد قیمت چیز دیگری می شود. پس تبدیل سپرده ها از سرمایه گذاری به دیداری، از نظر سرعت گردش پول به تورم دامن خواهد زد. در حال حاضر در بانک های دولتی و خصوصی، در مقابل هر امکان عرضه، سه مورد تقاضا وجود دارد که بانک ها از ۳ تقاضا به یکی می توانند جواب بدهند. در صورت کاهش نرخ سود، پول ارزان است، متقاضی زیادتر می شود و هر کالای ارزان متقاضی زیادی دارد. پس متقاضی پول زیاد و عرضه پول کم خواهد شد. در صورت تبدیل سپرده مدت دار به دیداری، بانک ها امکانات فعلی را نخواهند داشت. چون در مورد سپرده های سرمایه گذاری مدت دار یک سپرده ۵ ساله گذاشته است، بانک خیالش راحت است که این شخص تا ۵ سال پولش را نخواهد گرفت، لذا حساب می کند و تسهیلات پرداخت می کند، ولی در حساب های جاری این جرات و امکان را ندارد. آن نقدینگی (میعان نقدینگی) که برای سپرده ها گفته شد ۳ تا ۴ درصد خواهد بود. حال اگر ترکیب پول عوض شود، بانک ها مجبورند ۲۰ - ۱۵ درصد بعضاً اگر سرعت گردش پول بالا باشد، ۳۰ درصد نقدینه نگه می دارند برای اینکه پاسخگوی برداشت از حساب جاری شوند، باید نقدینگی داشته باشند لذا امکان تسهیلات دهی بانک ها کم خواهد شد. از این طرف عرضه پول کم و متقاضی زیاد خواهد شد و استفاده کنندگان واقعی که تولید کنندگان هستند، قادر به تهیه به موقع پول نخواهند شد. چون تسهیلات کافی به آنها نمی رسد مجبورند کارشان را با تاخیر انجام دهند.

احتمالاً به بازارهای غیر متشکل پولی مراجعه خواهند کرد. وقتی تقاضای پول زیاد شود، بازارهای غیر متشکل پولی نرخشان را بالا می برند. پس نتیجه ای که آن تصمیم گیرندگان برای کاهش نرخ سود می گیرند، در مورد استفاده کنندگان واقعی که پول به دستشان برسد، به هدف نمی رسد. در پایان باید گفت سپردن تصمیم گیری سود بانکی به هیات مدیره بانک ها، کاملاً درست است. نرخ سود تسهیلات موسسات مالی و اعتباری که در بدو امر شروع به کار کردند، بالای ۳۶درصد بود. بانک های خصوصی که شروع به کار کردند با نرخ ۳۰ درصد و بلافاصله با نرخ ۲۰ درصدی کار کردند. هیچ اجباری هم روی اینها نبود. گرچه با نرخ ۳۰ و ۲۰درصد شروع کردند. ظرف این چند سال بدون اجبار براساس قانون عرضه و تقاضا، نرخ سود تسهیلاتشان را پایین آوردند به طوری که در سال گذشته، این بانک ها نرخ هایشان را بین ۲۲ تا ۲۵ درصد تعیین کردند، بدون این که الزامی باشد. این نرخ براساس عرضه و تقاضا D و S و رقابت کاهش یافت. نرخ سود تسهیلات در بانک های خصوصی ظرف ۶-۵ سال از ۳۶ درصد به ۲ درصد کاهش یافت، همین امسال قبل از اعلام نرخ شورای پول و اعتبار، همه بانک های خصوصی نرخ های خود را ۲ درصد کاهش دادند. در اینجا هیچ الزام و اجبار و تکلیفی نبوده است و بانک ها خودشان نرخ سود را کم کردند. بعد از تاسیس بانک های خصوصی، با افزایش بهره وری که این بانک ها ایجاد کردند، باعث افزایش بهره وری در شبکه بانکی شدند. بنابراین بانک های خصوصی برای سیستم بانکی خیر و برکت داشته اند. از آن طرف نرخ بازار غیر متشکل پولی را از ۶-۵ درصد در ماه قبلی، خیلی پایین آورده اند که نباید نادیده گرفت.

ورود به محدوده خطر

شرق: شاخص کل بورس اوراق بهادار تهران در پایان معاملات دیروز با ۵/۴ واحد کاهش از محدوده ۹۵۰۰ واحد پایین تر آمد. تحلیلگران تکنیکی بازار سرمایه بر این باورند که با ورود شاخص کل به محدوده ۹۴۰۰ واحد، نزول این شاخص تا ۹۳۰۰ واحد ادامه خواهد یافت. این در حالی است که نمودار تغییرات شاخص کل بورس تهران در بهار سال جاری هیچ گونه شباهتی با حرکت نوسانی این شاخص در موعد مشابه در سال های گذشته ندارد. مطابق معمول هرساله در آستانه فرارسیدن فصل برگزاری مجامع بورسی، شاخص کل تا تیرماه روند صعودی را تا پایان پرداخت سود نقدی شرکت ها دنبال می کرد. اما امسال با نزدیک شدن به زمان برپایی مجامع سالانه شرکت ها از تحرکات مثبت شاخص کل به طور مستمر کاسته می شود. کارشناسان علت اصلی این رخداد را حاکمیت مسائل سیاسی و حاشیه ای بر روند معاملات بازار سهام عنوان می کنند. بر این اساس پیش بینی می شود تا تابستان سال جاری شاخص کل بورس تهران با وجود اعمال دامنه نوسان اندک قیمت ها و حجم مبنا تا ۹۳۰۰ واحد سقوط کند.

شاخص های اصلی	واحد	تغییرات
شاخص کل	۹۴۹۶/۷	-۵/۴
شاخص کل تالار اصلی	۹۲۱۶/۴	-۱/۹
شاخص کل تالار فرعی	۹۷۴۰/۵	-۱۶/۴
شاخص بازده نقدی	۴۶۹۵/۲	۱/۵
شاخص بازده نقدی و قیمت	۲۶۹۷۳/۳	-۶/۵
شاخص صنعت	۷۴۶۴/۴	-۴/۸
۵۰ شرکت فعال - میانگین ساده	۱۶۵۷۸/۳	۱/۱
۵۰ شرکت فعال - میانگین موزون	۷۰۶/۴	-۰/۴

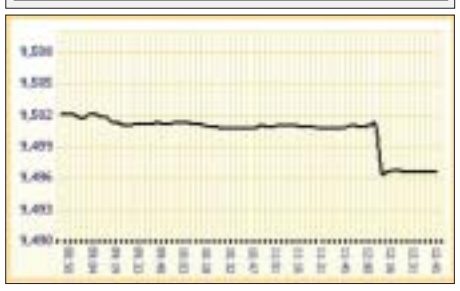

■ **افت ۱۶/۴ واحدی تالار فرعی**

در پایان دادوستدهای روز گذشته بورس اوراق بهادار تهران شاخص قیمت تالار فرعی ۱۶/۴ واحد کاهش یافت. این کاهش که بالاترین افت این شاخص در جریان مبادلات سال جاری بود، با کاهش ۱/۹ واحدی شاخص قیمت تالار اصلی تعدیل شد تا نزول شاخص کل به ۵/۴ واحد محدود شود.

■ **رشد شاخص مالی**

در حالی که طی مبادلات دیروز بازار سهام شاخص صنعت ۴/۸ واحد کاهش یافت، شاخص مالی ۲/۶ واحد رشد کرد. رشد دیروز شاخص مالی متاثر از رشد قیمت سهام لیزینگ ایران، سرمایه گذاری توس گستر، سرمایه گذاری بهشهر و بانک پارسیان بود. در میان شرکت های صنعتی فعال در بازار سرمایه، روز گذشته دارویی رازک و قند اصفهان شاهد افزایش ۲درصدی قیمت سهام بودند و در صدر فهرست مثبت های بازار قرار گرفتند. پس از این دو شرکت معادن بافق، پگاه خراسان، ایران ارقام و دارویی لقمان قرار گرفتند.

■ **توقف دو نماد**

نماد مبادلاتی دو شرکت بورسی در پایان معاملات دیروز بسته شد. در پایان معاملات دیروز نماد مبادلاتی حق تقدم شرکت موتورسازان تراکتورسازی ایران به دلیل پایان مهلت پذیره نویسی و نماد مبادلاتی شرکت ماشین آلات صنعتی تراکتورسازی ایران به منظور برگزاری مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده جهت انتخاب اعضای هیات مدیره متوقف شدند.

سهام

■ **لوله و تجهیزات سدید**

پیش بینی درآمد هر سهم شرکت لوله و تجهیزات سدید برای سال ۸۵ اعلام شد. شرکت لوله و تجهیزات سدید اعلام کرد که پیش بینی درآمد هر سهم این شرکت برای سال مالی جاری با سرمایه ۳۲ میلیارد و ۶۰۰ میلیون ریال، مبلغ ۲هزار و ۴۶۴ ریال به طور خالص (پس از کسر مالیات) است. پیش بینی عملکرد شرکت برای سال مالی جاری در مقایسه با پیش بینی عملکرد سال مالی قبل، نشان دهنده فروش ۳۲ درصد افزایش، بهای تمام شده کالای فروش رفته ۴۳ درصد افزایش، سود عملیاتی ۶ درصد و سود پس از کسر مالیات ۶ درصد کاهش است که شرکت دلایل افزایش مبلغ فروش را به دلیل افزایش مقدار و نرخ فروش محصولات، افزایش بهای تمام شده به دلیل افزایش مقدار تولید و افزایش نرخ خرید مواد اولیه به جهت افزایش بهای جهانی نرخ فولاد، کاهش در خالص درآمدها «هزینه ها»ی عملیاتی را به دلیل صرفه جویی در هزینه های انبارداری (به دلیل ایجاد انبار اختصاصی) و حمل و نقل و کاهش هزینه های مالی ناشی از به روزرسانی تسهیلات دریافتی از بانک ها و جلوگیری از جرائم تاخیر اعلام کرده است.

■ **صنایع انرژی آذرآب**

مجمع سهامداران شرکت گسترش صنایع انرژی آذرآب (سهامی عام) برای دوره مالی گذشته به ازای هر سهم مبلغ ۸۰ ریال سود نقدی تعیین کرد. مجمع عمومی عادل سالیانه صاحبان سهام شرکت گسترش صنایع انرژی آذرآب برای دوره مالی گذشته با حضور ۸۸/۲۲ درصد از سهامداران برگزار شد و طی آن، صورت های مالی دوره مالی مذکور شرکت و گزارش فعالیت هیات مدیره، مورد بررسی و تصویب قرار گرفت.

سیمان الگویی برای پتروشیمی و دارو

علی محسنی: فعالان حاضر در تالارهای بورس، توجه زیادی را معطوف به اخباری می کنند که در گروهی از سهام، تحرکی ایجاد می کند. آن گاه اگر حرفه ای ها بتوانند کمی زودتر از بقیه خصوصاً کم تجربه ترها عمل کنند، حداقل نوسان چندروزه ای را می توانند از یک یا چند سهم بگیرند. البته این گونه اخبار بیشتر به شایعه شبیه است تا واقعیت. اخبار مربوط به «آزادسازی قیمت» بسیاری از کالاها را می توان در همین قالب بررسی کرد. اگر به اوایل نیمه دوم سال ۸۲ بازگردیم، صف به یادماندنی بسیاری از سهام شرکت های سیمانی نمونه بارز همین مسئله است. آن زمان که شایعه اجرای «طرح جامع سیمان» که گویی تنها، بخش آزادسازی قیمتش توجه خیل عظیم فعالان را جلب کرده بود، بسیاری را بر آن داشته بود که فارغ از در نظر گرفتن آینده مبهم و نامطمئن، تنها با اثر پذیرفتن از جو غالب حاصل از این خبر، در صفی طولانی در انتظار به چنگ آوردن تعدادی از سهام سیمانی ها بمانند اما هنگام سهامدار شدن، سرگردانی اجرای آن طرح و رشد افسارگسیخته و بی پشتوانه قیمت سهام سیمانی، شادی شان را به غمی بزرگ تبدیل کرد که می بایست متحمل زیان ترکیدن حباب قیمت ها باشند. اصل بحران قیمت سهام سیمانی ها در همان مقطع روی داد اما باز هم هر گاه خبری از اجرای آن طرح می شد، چند سهم سیمانی را بر تابلو می شد دید که پس از رکودی چندماهه، درصد مثبت حداکثری را نشان می دهند، مثلاً اواسط نیمه بهمن ماه ۸۳ که تنها یک تلفن از سوی وزارت بازرگانی مخالف طرح جامع سیمان به مسئولان وزارت صنایع موافق طرح مبنی بر موافقت، در صبحی از دوران رکود بازار، صف هایی برای سهام سیمانی ها ایجاد کرد. حتی ماجراهای پاییز سال گذشته نیز که طی یک روز، نماد تمامی شرکت های سیمانی بسته شد، ناشی از اخبار قطعی شدن اجرای طرح بود که یک «بمب خبری» به تمام معنا می نمود و شایعات بسیاری نیز دهان به دهان چرخید. اما هنوز که هنوز است از پس جلسات متعددی که در وزارت بازرگانی و شورای اقتصاد برای این منظور تشکیل می شود، خبر تصمیم گیری نهایی به گوش نمی رسد. سیمان هم گویی تنها به این امید است تا تکانی بخورد و سود سالانه شرکت ها و منطق تورم که باید طی آن حداقل بازدهی نصیب سهامداران شود، شامل این گروه وسیع بورسی شود. حتی نوسان گیران هم از سیمان دست شسته اند و این گروه را مدت ها است در بازار غریب و تنها گذاشته اند. داستان «آزادسازی قیمت ها» تنها محدود به سیمان نبوده و نیست، هر چند برجستگی اش بیشتر در همین نقطه بوده است؛ کالاهای صنعت پتروشیمی نیز جسته و گریخته مشمول این اخبار بوده اند البته این گروه آن قدر مزیت دارد که می توان به عنوان حاشیه به این مسئله نگریست، اما این خود می تواند دلیلی برای رشد بیشتر و بیشتر قیمت های این دسته سهامی باشد که برخلاف سیمان سرگردان تنها حصار التهابات بیرونی اغلب سیاسی بورس را به دور خود می بیند که رشد را تجربه نمی کند. به هر حال، گویی شناورسازی قیمت محصولات پتروشیمی طبق آخرین اخبار به تصویب اولیه رسیده و در انتظار تصمیم نهایی شورای اقتصاد است تا در این قسمت نیز از سیمان جلوتر باشد. اما این مسئله «آزادسازی قیمت ها» نوعی تناقض را بین فضای درون و بیرون بورس ایجاد کرده است که نباید از دید سهامداران پنهان بماند. هر چقدر فعال بورسی از این رهگذر به سبب تاثیر مثبتش بر سهام استقبال می کند، عامه مردم با انتشار این دست اخبار در نگرانی و التهاب فرو می روند چون تصور می کنند آزادسازی لزوماً به معنای رشد فزاینده قیمت ها و خصوصاً بی حساب و کتاب شدن این افزایش ها خواهد بود که فشار را بیش از پیش به آنها وارد می کند. فارغ از نقدی که بر این تصور عامیانه وجود دارد، با فشاری که از این ناحیه به سطوح تصمیم گیر وارد می شود، امکان سروسامان بخشیدن به نحوه قیمت گذاری ها را در جهت آزادسازی محدود می کند. اخبار مشابه در رابطه با «دارو» که شاید از ترس ایجاد این التهاب فراگیر، کمتر منتشر شده است اما آن هم به نوعی مورد توجه فعالان بازار قرار گرفت آنجا که رشد قابل توجه قیمت سهام دارویی ها در پاییز سال ۸۳ را عده ای به این مسئله ربط دادند. گرچه گفته های زیادی نیز وجود داشت که دلیل آن صعود را به فصل یادشده نسبت می دادند. به هر روی، اخیراً در تقابل آشکار با بحث آزادسازی قیمت این کالا حتی تصویب نرخ اقلام مختلف دارویی رسماً اعلام شده است. خروج اقتصاد کشور از وضعیت دولتی به حالت خصوصی که واگذاری اختیار را به بخش های مردمی هدف گیری کرده است، مسئله مورد بحث را یکی از اولویت های خود می داند که علاوه بر سیمان، پتروشیمی و دارو، حتی ماشین آلاتی چون کمباین را نیز از تیررس دید خود به دور نگاه نداشته است اما در مورد بازار سرمایه، نباید به سمتی پیش رود که تمام پتانسیل های صنایع را تحت تاثیر خود قرار دهد که البته فعلاً نگاه افراطی نوسان گیران تنها به سوی اخبار و شایعات از این نوع معطوف است حتی در این شرایط که فضای کلی بورس مساعد رشد نیست و نیازمند «دمی مسیحایی» برای تغییر وضعیت و بازگشت به روزهای پرشکوه گذشته است.

تحلیل

خبرها

تغییر ساختار بورس کالای کشاورزی

مهر: دبیرکل بورس کالاهای کشاورزی گفت: در راستای تصویب قانون جدید بازار بورس اوراق بهادار مبنی بر تبدیل بورس های موجود (از غیرانتفاعی و تجاری) به شرکت های سهامی، تغییر ساختار مهمترین برنامه بورس کشاورزی در سال جاری است. احمد کبیری در مورد زمان تغییر ساختار بورس کشاورزی و تبدیل آن به شرکت های سهامی گفت: مطابق برنامه ریزی انجام شده، قرار است در ابتدا تشکیلات سازمان بورس اوراق بهادار مشخص شود و سپس به محض اعلام آمادگی سازمان برای دریافت اساسنامه شرکت های سهامی عام، بورس کشاورزی آمادگی کامل را برای ارائه اساسنامه پیشنهادی و دریافت مجوز دارد. به گفته وی همچنین و در این راستا جذب تعدادی شرکت های جدید در بازار به عنوان کارگزار و حضور فعال آنان از دیگر برنامه های بورس کالاهای کشاورزی است. کبیری تصریح کرد: پیوستن شرکت های جدید، علاوه بر راه اندازی معامله گری در بورس موجب بازارگردانی و در نتیجه رونق بازار خواهند شد. وی راه اندازی بازارهای فرابورس را از دیگر برنامه های این سازمان دانست و گفت: راه اندازی بازارهای فرابورس از دیگر برنامه ها پس از بحث تغییر ساختار است و این در حالی است که این بازارها شبیه خود بورس نیستند اما مکانیسم آنان می تواند موجب ایجاد تعادل و سلامت در بازار شود.

تصویب آئین نامه تخفیفات از سوی هیات عالی

ایسنا: در صورت افزایش اشتغال و بالابردن بهره وری از سوی شرکت هایی که از طریق سازمان خصوصی سازی واگذار می شوند با استفاده از آئین نامه تخفیفات از تخفیف برخوردار خواهند شد. سیدمهدی عقدایی- معاون واگذاری سازمان خصوصی سازی- از تصویب آئین نامه تخفیفات از سوی هیات عالی واگذاری خبر داد و افزود: برای شرکت هایی که از طریق سازمان خصوصی به بخش خصوصی واگذار می شوند، اگر در طول مدت اقساطشان بهره وری را بالا برده، سرمایه گذاری جدید انجام دهند و یا افزایش اشتغال دهند از یکسری تخفیفاتی که در قانون پیش بینی شده برخوردار خواهند شد. وی تقلیل سود فروش اقساطی تا صفر و یا افزایش طول دوره اقساط تا دو سال را از تخفیفات مطرح در این مصوبه ذکر کرد و افزود: این آئین نامه پیش تر نوشته شده بود که در جلسه اخیر هیات عالی واگذاری به تصویب رسید. عقدایی همچنین واگذاری های سهام عدالت را دلیل کندی واگذاری سهام شرکت های عمده عنوان کرد و گفت: ما ترجیح می دهیم که اکثر شرکت ها را در قالب سهام عدالت واگذار کنیم. شرکت های سودده در قالب سهام عدالت بروند و شرکت هایی که از بافت مالی نامناسب برخوردارند از طریق بورس و یا مزایده به بخش خصوصی واگذار شوند، بنابراین تا تعیین تکلیف سهام عدالت فعلاً واگذاری ها کند پیش می رود. او با بیان این که همزمان با تعیین تکلیف سهام عدالت واگذاری ها به بخش خصوصی تسریع پیدا می کند خاطرنشان کرد: بعد از شهریور ماه این واگذاری ها سرعت خواهند گرفت. معاون واگذاری سازمان خصوصی سازی درباره واگذاری سهام ترجیحی به کارگران توضیح داد: سقف این سهام تا یک میلیون تومان اضافه شده بود و به کارگران شرکت هایی که سهامشان در قالب سهام عدالت واگذار می شود و سهام نگرف